

[John Vinther]

familiesammenføring. Hvis de pågældende personer fortsat ønsker familiesammenføring, må det så ske et andet sted end i Danmark, typisk i hjemlandet. En sådan ordning er vel i øvrigt heller ikke andet og mere, end man med rimelighed kan forvente, når man bosætter sig i et andet land.

Her føler jeg, der er et behov for at understrege, at vi i Det Konservative Folkeparti alene ønsker retskravet på familiesammenføring afskaffet, for så vidt angår indvandrere; vi ønsker det ikke afskaffet for flygtninge. Det har naturligvis sin logiske forklaring i, at en flygtning jo netop ikke har muligheden for at vende hjem til sit hjemland og derfor ikke kan blive familiesammenført dér. I det tilfælde er det naturligvis rimeligt, at en flygtning bliver familiesammenført med sin ægtefælle og sine børn her i landet.

Det Konservative Folkeparti ønsker også, at det klart markeres, at flygtninge ikke er og heller ikke skal gøres til indvandrere. Det ligger sådan set også i betydningen af selve ordet flygtning: en flygtning er flygtet fra sit hjemland, fordi han eller hun risikerer at blive forfulgt på grund af sin politiske overbevisning, sin tro eller sin race. Men hvis forholdene i hjemlandet forandrer sig, således at risikoen for at blive forfulgt ikke længere er til stede, ja, så skal man naturligvis som altovervejende hovedregel rejse hjem igen.

Der er selvfølgelig en række situationer, hvor den pågældende har opholdt sig her i landet i så lang tid, at det ikke vil være rimeligt, at der skal ske hjemsendelse. Derfor er det vores opfattelse, at der bør indføres en 7-års-regel, således som det også er anført i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Når vi omvendt taler om indvandrere, så ligger det jo også i betydningen af dette ord, at det er personer, der er kommet her til landet for at blive, og med det som udgangspunkt finder vi, at det er ganske urimeligt, at der skal anvendes tid og ressourcer på at give fremmedsprogede børn undervisning i deres modersmål. Når de opholder sig i Danmark og har til hensigt fortsat at gøre det, er det altså ikke vores opgave at lære dem deres modersmål, så skal de naturligvis lære dansk – det er i øvrigt også en forudsætning for en vellykket integration. Hvis forældrene mener, at det er hensigtsmæssigt, at børnene kan tale deres modersmål,

ja, så er det forældrenes opgave at lære dem det. Det er jo heller ikke anderledes, end at hvis jeg bosætter mig i udlandet, kan jeg ikke med rimelighed forvente, at det pågældende land vil lære mine børn dansk; det må jeg naturligvis selv gøre.

Med de bemærkninger skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne tilslutte mig beslutningsforslaget – også de dele, som jeg ikke har haft tid til at komme nærmere ind på – ligesom jeg skal udtrykke håb om, at andre af Folketingets partier vil se med velvilje på forslaget.

Jeg tror, det er nødvendigt, at disse rimelige opstramninger gennemføres, hvis vi skal bevare – nogle vil måske bruge udtrykket genskabe – befolkningens forståelse og respekt for de udlændinge, der opholder sig her i landet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu er hr. John Vinther, så vidt jeg erindrer, først blevet medlem af Folketinget ved sidste valg, og derfor skal jeg ikke bebrejde ham, at han ikke kan hele forhistorien til dette her. Men når han nu tager spørgsmålet op om flygtninge, der skal vende hjem, så er det jo igen et af de områder, hvor det er rørende at høre Det Konservative Folkeparti bruge store ord.

På et vist tidspunkt vedtog dette Folketing et beslutningsforslag om repatrieringsordninger, som netop skulle understøtte det ønske, som mange flygtninge har om at vende hjem. Det blev ved beslutningsforslaget pålagt den daværende regering at komme med forslag efter beslutningsforslagets retningslinjer. Det lykkedes ikke på noget tidspunkt. Justitsministeren blev ved med at sige: Jamen det skal socialministeren gøre. Jeg ved ikke, hvad socialministeren sagde. Jeg kan kun konstatere, at Folketinget aldrig fik et udspil fra den forrige regering. Oven i købet var det sådan, at daværende statsminister Poul Schlüter fandt, at det var en god idé at lave sådanne støtteordninger, men det var ikke muligt på trods af en vedtagelse her i Folketinget at tryne den daværende regering til at komme med et udspil omkring repatrieringsordninger. Men nu kan alting øjensynlig løses meget nemt.